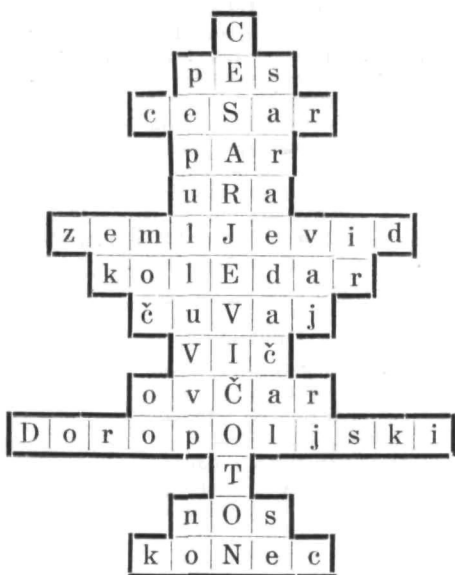

POUK IN ZABAVA

Demant.

Priobčil I. Traun,

CESARJEVIČ OTON

Rešilci besedne uganke: Strela-elektrika v 4 št. Zvončka (konec): Igor Lončar, uč. v Idriji, Micika, Francec in Adolf Arnuš pri sv. Lenartu v Slov. goricah. Hreščak Emil, Šetinc Ivan, Bratkovič France, Žitko Alojzij, Adamič Joško, Zupančič Anton, dijaki I. a gimnazije v Št. Vidu nad Ljubljano.

Rešilci demanta: Rus Marijan, dijak v Kranju. Rebec Nikolaj, uč. v Ljubljani, gojenci dnevnega zavetišča IV. m. d. šole na Prulah, Jelenec Tilka in Rožena v Kandiži pri Rudolfovem. Corup Boris, Milutin in Zdenko, uč. na Polenškaku pri Ptuj, učenci in učenke IV. razr. v Šmartnem pri Slov. gradu. Kraigher Miloš, uč. v Ljubljani, Štupica Ružena pri sv. Lenartu v Slov. goricah, Černei Božidar, uč. v Grižah pri Celju, Ganglovi Marija in Jkica, uč. v Idriji, Zajec Mira, Franci in Milovan v Ljubljani, Marok Boža in Bojan v Dol. Nemški vasi, Kosmač Joško, uč. v Cerknem, Sattler Vida, goj. v Cerknem, Vladko Šega in Ivica Šega, učenec in učenka II. razreda na c. kr. vadnici v Ljubljani, Marica Zupančič v Polhovemgradu; Vladko Jan, učenec I. razr. na meščanski šoli v Krškem; Tugomer Jan, uč. IV. razr. v Krškem; Maks Farkaš, gimnazijec v Mariboru.

Šaljivo vprašanje:

Kateri svetnik ima v svojem imenu največ r-ov?

(Odgovor in imena rešilcev prihodnjič.)

Popravek.

V igrici „Na razpotju“ je v navedbi oseb v prvih številkah izostala ženjica, ki naj se tam vpiše med kramarico in gospoda. „Nadloga“ naj bo prepasana s sivim ali vijoličastim pasom. Nadalje naj se popravijo naslednje besede tako, da se bodo čitale in sicer: stran 33., vrsta 6.: griča namesto „hriba“; stran 37., vrsta 35.; dopoldne nam. „popoldne“; stran 64., vrsta 15.: starinski namesto „starinski“; stran 66., vrsta 29.: Dobra misel kot ženjica namesto „ženjica“; stran 67., vrsta 29. in 30.: visokim namesto „velikim“. V naslovu naj se črta stavek; „Osebe deloma v simboliških podobah“. Tretja kitica sklepne pesmi naj se nadomesti to-le:

Medve s plemenitimi deli
rešujeva zlobe vaš rod;
trpina sva zopet oteli
in s cvetjem posuli mu pot.

Fr. Rojec.

Indijanci v vojni. Listi poročajo, da se ne bore v angleško - francoski samo Alžirci, Marokani, Tonkinezi, Madagaški in zamorci nego tudi Indijanci iz Kanade. Praviyo, da so Angleži pripeljali že 1200 prav pristnih divjih Indijancev iz Kanade, taki, kakršni so popisani v znanih „indijanskih povestih“. Najraje se bore pri bližnjih bojih s „tomahadki“. A nekoliko so vendar že oblazni od kulture: nabrali so za vojne namene 6000 frankov.

„Princ Artur“. V Chicagu je gospod A. Quinn politični agitator velikega okraja. Njegov sin, Artur Quinn, je jako eleganten gospod, ki občuje samo v najodličnejših krogih in ki ga zaradi njegovega vedenja in življenja imenujejo „princ Artur“. Toda „princ Artur“ je imel posebno navado. Podnevi se je vozil v elegantnem avtomobilu, ali se je izsprehaval po krajih, ker je videti samo odlično občinstvo, zvečer pa je oblekel zamazano obleko, nadel čepico na glavo in obiskoval spelunko, kjer je popival in se zabaval z najbolj nevarnimi vlomilci in tatovi. Ker so se zadnje mesece zgodili v Chicagu posebno spretno uprizorjeni vlomilci v razne bogate hiše in se je dalo iz vsega spoznati, da so vlomilci natančno poznali razmere v dotičnih hišah, je policija prav posebno napela vse svoje moči, da izsledi storilce. Posrečilo se je končno zajeti tri člane vlomilske družbe. Chicago je ostrmel da policija ni hotela takoj izdati imen zasadenih zločincev. Nekaj dni pozneje je pa to strmenje še znatno naraslo. Izvedelo se je namreč, da je načelnik vlomilske družbe —

„princ Artur“. Z njim sta bila aretirana dva krčmarja, v katerih lokalih se je „princ Artur“ shajal z vlomilci in z njimi dogovarjal razne ekspedicije. Pri enem teh krčmarjev je našla policija veliko množino briljantov in drugih dragocenosti ter zlato uro bančnega predsednika Reynolda. Izkazalo se je, da je bil „princ Artur“ na večer vloma gost pri Reynoldu in je z domačo hčerjo prepeval. Gostje so odšli ob 11. uri, ob 1. pa je bila hiša že oplenjena. Razkrita je bila stvar slučajno. Krčmar je dal 8000 dolarjev vredno Reynoldovo uro popraviti in odstraniti z nje bankirjev monogram, urar pa je o tem obvestil polcijo in vse je prišlo na dan. „Princ Artur“ je moral zapustiti svoje velegospoko stanovanje in se preseliti v zapor, a ker je položil kavčijo 200.000 kron, so ga zopet izpustili. Oče „princa Artura“ se je takoj odpovedal vsem javnim dostojanstvom, ki jih je zavzemal.

Stric mu je umrl, angleškemu ministrskemu predsedniku Lloyd George. Ta stric enega najmočnejših mož na svetu je bil čisto navaden čevljar v mestecu Criceith v provinci Wales na Angleškem. Lloyd-Georgov oče je bil učitelj, prav stare šole učitelj, ter je umrl, ko je bil sedanji ministrski predsednik šele 12 let star. Tedaj je stric-čevljar vzel dečka k sebi in mu je omogočil, da je obiskoval šolo. Naprej si je Lloyd-George sam pomagal.

Starejši vojaki se bodo gotovo še spominjali časov, ko so dobivali komis in rekli bodo, da so to bili lepi časi. Malokdo bo pa vedel, kako je nastala beseda komis. Svoje čase niso imeli ne pekov in ne pekarn pri armadi, nego so posebne komisije zalagale armade s kruhom. Ta kruh so imenovali komisijski kruh in iz tega je nastala beseda komis, ne samo za vojaški kruh, nego z vsem, kar je v zvezi z vojaštvom.

Petdeset let kot kaznjenev v Sibiriji. V starosti 80 let je zdaj umrl v Petrogradu grof Kazimov, poglavar stare ruske dvorjanske družine. Z njegovo smrtjo je končan tragičen roman, ki je svoje dni vzbudil velikansko pozornost. Leta 1862 je bil tedaj 25 let stari grof Kazimov obsojen na dosmrtno kazensko delo. Obsojen je bil, češ, da je iz ljubosumnosti zavratno ustrelil svojega najboljšega prijatelja kneza Dolgorukova. Grof Kazimov, oficir carske garde, je bil iz armade izključen in je moral prebiti petdeset let kot kaznjenev v Sibiriji. Pred nekaj leti šele je v Petrogradu neki delavec na smrtni postelji izpovedal, da je on morilec kneza Dolgorukega in da je kneza ustrelil, ker je zapeljal njegovo sestro. Seveda je bil nato grof Kazimov takoj izpuščen, a vrnivši se v Petrograd ni hotel sprejeti ne časti, ki so mu bile vzete z obsodbo, ne tedaj zaplenjenega mu velikega premoženja, nego je živel kot samotar in zaničevalec vsega človeškega rodu.

Opomin.

Bog ti dal je roke, glavo
da jih rabiš, vadiš z deli;
potlej ti telo bo zdravo,
dnevi bodo ti veseli!
Izgubljen ti bode dan,
ki brez dela ti preteče;
konec tebi bo strašan,
ko ozrl se boš boječe,
na življenja prazne dni,
ki brez dela si jih ti
pustil v večnost odbežati!
Čas je dragocen, nikdo
naj v brezdelju ga ne trati
da mu strašna smrt ne bó!

Fr. Rojec.

Iz mojega koša.

Če hočeš biti mož na mestl,
le stopaj po poštenja mesti!

Najbolj se tega veselíš,
kar sam si z delom pridobiš!

Bogastvo je ime pošteno,
če tega ni — vse izgubljeno!